

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Zepherini papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

Epistola ad Aphros de causis superioribus

¶ Cuius supra epistola ad Aphros, de causis superioribus.

Victor Romanæ Ecclesiæ vrbis archiepûs, vniuersis epîs p Aphricam constitutis in dño salutē. Semp em̄ in æterno consilio dei manit̄ humani gn̄is incōmutabil̄ pordinata reparatio, sed ordore; p dñm n̄m Iesum Ch̄m tpaliter gerēdaz; dispositiōe verbi diuini sumpsit exordiū. Quapropter oportet vos fr̄es vn̄animes eē, & adminiculū vicissim ferre. In re c̄ta ergo fide & in sacramētis diuinis non discrepare, sed concordēs esse, quia licet pauci sitis maloz; comparatōe, si tamē concordēs fueritis facile auxiliāte dño, v̄ros insidiatores superabitis. Si vero discordēs (qd' ab sit) fueritis non superabitis, sed superabimini. Perlatū est em̄ ad sedē apostolicā aliquos v̄m nocere fr̄es velle, & vt cadant decertare, s̄lt̄ in sacramētis discrepare, & ob id contētiōnes & æmulatōes inter vos fieri, à qbus dissentōibus vos auertere, & in his oibus cōcordare, & opē ferre vicissim mādamus. Nā si hoc agere cito neglexeritis, & vicissim recōciliari nō studueritis ab apostolicæ sedis & totius Ecclesiæ cōione vos pellere non dubitatis, nec attēditis charissimi, qualiter dñs p Esaiā pphetā talibus cōminatus est, dicēs: Dñs eī locutus ē verbū hoc, luxit & defluxit terra, & infirmata ē, defluxit orbis, & infirmata ē altitudo populi terræ, & terra iterfecta ē ab habitatoribus suis, q̄a trāgressi sunt leges, mutauerūt ius, dissipauerunt fœdus sempiternū. Propter hoc maledictio vorabit terrā, & peccabūt habitatores eius, ideo q̄ insaniēt cultores eius, & relinquent hoīes pauci, luxit vindemia, infirmata ē vitis, ingemuerunt oēs q̄ lētabant̄ corde, cessauit gaudiū tympanoz; quieuit sonitus lætantiū, cōticuit dulcedo citharę, cū cātico nō bibēt vinū, amara erit potio bibētibus illā, attrita ē ciuitas vanitatis, clausa ē oīs domus nullo introeūte. Clamor erit super vino in plateis, deserta ē oīs lætitia, trāslauit est gaudiū terræ, relicta ē in vrbe solitudo, & calamitas opprimet portas. Quia hæc erūt in medio terræ, & in medio populoz;, quō si pauca oliuæ q̄ remāsest, excutiant̄ ex olea, & racemi cū fuerit finitima vindemia, hi leuabūt vocē suā atq; laudabunt, cū glorificatus fuerit dñs hinniēt de mari. Propter hoc in doctrinis glorificate dñm, & in insulis maris nomē dñi dei Israel, & dñs in ofone quā discipulos suos docuit orare, ait: Pater n̄r qui es in cælis, sanctificet nomē tuū. In bonis & iustis hoibus sanctificat nomē dñi, & in malis blasphemat, & ipsa p se veritas ait: Si offers munus tuū ad altare, & vade prius recōciliari fratri tuo, & postea offeres munus tuū. Nulli vero liceat doctrinā euāgelicā deferere, & sacerdotali honore gaudere. Data Calē. Septēbris, Laterano & Ruffino. iiii. cc. cōsulibus.

Incipiunt decreta Zepherini pape.

D
Anno dñi
208. rēpe
Seueri
Imperato.

ROMANA E vrbis archiepûs Zepherinus omnibus p Siciliam cōstitutis epîs in dño salutē. ¶ Diuinæ circa nos gr̄æ memores esse debemus quē nos p dignationis suæ miam ob hoc ad fastigium sacerdotale puexit, vt mādatis ipsius inhærētes, & in quadam sacerdotū eius speculatōe constituti phibeamus illicita & sequēda doceamus. Sicut stellas cœli nō extinguit nox, sic mentes fidelū firmamēto inhærētes sanctæ scripturæ non obscurat mundana iniquitas. Idcirco meditari vos oportet & scripturas, & p̄cepta diuina, quæ in scripturis cōtinent diligētē attendere, ne trāsgressores legis dei, sed impletores appareatis. ¶ Patriarchæ vero vel primates accusatū discutiētēs ep̄m, nō añ sn̄iam pferant finitiuā, quā apostolica fulti autoritate, ac reum seip̄m confiteat, aut pinnocētēs & regulariter examinatos conuincat testes. Qui minori non sint numero, q̄ illi discipuli fuerunt, quos dñs ad adiumentū apostolor; eligere p̄cepit. i. septuaginta duo. Detractores quoq; q̄ diuina autoritate eradicandi sunt, & authores inimicor; ab episcopali submouemus accusatōe vel testimonio, nec summor; q̄spiam minor; accusatōibus impetat̄ aut dispareat, neq; in re dubia certa iudicet sn̄ia, nec vllum iudicium, nisi ordinabiliter habitū teneat. Absens vero nemo iudicet, q̄a & diuinæ & humanæ hoc phibēt leges. Accusatores aut̄ eoz; om̄i careant suspitōe, q̄a columnas suas dñs firmiter stare voluit, nō à qbuslibet agitari. Nullum aut̄ eoz; sn̄ia à non suo iudice dicta cōstringat, q̄a & leges seculi idip̄m fieri p̄cipiunt. Duodecim em̄ iudices qlibet ep̄s accusatus si necesse fuerit, eligat, à qbus eius causa iuste iudicet, nec prius audiat, aut excōmunicet, vel iudicet, q̄ ipsi p se eligant, & regulariter vocatus ad suos; primo conuentū epoz; p eos eius causa iuste audiat, & rōnabiliter discernat. Finis vero eius causæ ad sedē Apostolicam deferat, vt ibidē terminet. Nec antea finiat, sicut ab Apostolis vel successoribus eoz; olim statutum est, quā eius autoritate fulcia, ad eam quoq; ab omnibus (maxime tamen ab oppressis) appellandum est & concurrendum quasi ad matrem, vt eius vberibus nutriantur, autoritate defendant, & à suis oppressionibus releuent, quia non potest, nec debet mater obliuisci filium suum.

¶ Iudi-

Iudicia em̄ ep̄oz, maioresq; Ecclesiæ causæ à sede Apostolica & non ab alia sicut Apostoli & sancti successores eoz; statuerunt, cū alijs ep̄is sunt terminandæ, galicet in alios transferat ep̄os, b̄tō tñ Apostolo Petro dictum ē. Quæ cūq; ligaueris sup̄ terrā, erunt ligata & in cœlis, & quæ cūq; solueris sup̄ terrā, erunt soluta & in cœlis. Et reliqua priuilegia quæ soli huic sanctæ sedi concessa sunt, & in cōstitutis Apostolor; eoz; q; successor; alijs q̄ plurimis cū eis cōcinētib; habent inserta. Septuaginta em̄ Apostoli sn̄as p̄fixerūt cū alijs q̄ plurimis ep̄is & seruandas celsuerunt. De occultis em̄ alieni cordis temere iudicare p̄ctū est, & eum cuius non vident opa nisi bona, iniquū est ex suspitōe reprehēdere, cum eoz; quæ hoibus sunt incognita solus deus iudex sit, ip̄se vero nouit abscondita cordis, & non alius, iniusta em̄ iudicia ab oibus cauēda sunt, maxime tamē à seruis dñi. Seruū autē dei non oportet litigare, nec quēq; dānare. Ep̄i nāq; à plebibus, & clero, & dñi à seruis ferēdi sunt, vt sub exercitōe tolerantia sustineant t̄palia, sperent æterna. Auget em̄ merita virtutis quod p̄positum non violat religionis. Satagendū est nobis ne aliqs fratrum v̄foz; grauius lacere vel pereat. Succurrere ergo vos oportet oppressis, & liberare eos de manu plequērium, vt cū b̄tō Iob dicatis: Benedictio perituri sup̄ me veniebat, & cor viduæ consolatus sum, iustitia indutus sum, & vestiuit me vestimēto & diademate iudicio meo, oculus fui cæco, & pes claudō, p̄ eram pauper; & causam quā nesciebā, diligētissime inuestigabam. Contrebā molas iniqui, & de dētibus illius auferēbā p̄dam, & reliqua. Vos ergo q; in specula à dño estis positi, comprimere & repellere eos summopere debetis q; fratribus insidias p̄parant, aut in eos seditōes & scandala excitant. Facile em̄ verbo fallere hoīem nō tñ deum. Ideo hos repellere, & ab his vos cauere oportet, quatenus extincta funditus hm̄ōi caligine lucifer eis resplendeat, & lætitia oriat̄ sanctissimi fr̄es. Data, XII. Calēdas Octobris, Saturnino & Gallicano. iij. cc. concessi.

Item Epistola eiusdem Zepherini papæ.

Charissimis fratribus per Aegyptum domino militantibus Zepherinus Romanæ vt bis archiep̄us. Tantā à dño huius sanctæ sedis, & Apostolicæ Ecclesiæ fundatore, & beato Petro principe Apostolor; accepimus fidutiā, vt p̄ Ch̄ri v̄l Christi sanguine redempta Ecclesia impigro labore affectu, & oibus dño famulantibus succurramus, & cunctis pie viuētibus aplica autoritate opē feramus. Omnes q; in Ch̄o volunt pie uere, necesse est, vt ab impijs & dissimilibus patiant opprobria, & despiciant tanq̄ stulti & insani, vt meliores & purgatores efficiant. Qui bona t̄palia pdunt vt percipiant æterna. Eoz; vero despectio & irrisio in ip̄os reitorquebit qui eos affligunt & cōtumelijs afficiunt cū & abundantia eoz; in egestatē, & supbia transferit in cōfusionē. Nuntiatū est em̄ sedi Ap̄licæ p̄ apocrifarios n̄fos quosdā fratru n̄fos ep̄oz; videlicet ab Ecclesijs & sedibus p̄prijs pelli, suaq; ab eis auferri sup̄lectilia, & sic nudos & expoliatos ad iudicia vocari, qd̄ omnirōne caret, cum cōstituta Ap̄loz; eoz; q; successor; & p̄cepta ip̄eratoz; ac constitutōes legū idip̄m phibeant, & Apostolicæ sedis autoritas, idip̄m fieri vetet. Præceptū est ergo in antiquis statutis ep̄os electos atq; suis rebus expoliatos in Ecclesijs p̄prijs recipi, & primo sua oīa eis reddi, & demū si qs eos iuste accusare voluerit a quo periculo facere. Iudices eē decernētes, ep̄os recta sapiētes, & in Ecclesia conueniētes, vbi testes eēt singuloz; q; oppressi videbant. Nec miq; fr̄es si vos p̄sequunt cū caput v̄m Ch̄m dñm n̄m vsq; ad mortē sunt p̄secuti. Ip̄se tamē p̄secutiones patiēter portā dæ sunt, vt eius discipuli esse cognoscami, p̄ quo & patimini, vnde & ip̄e ait: Beati q; persecutionē patiunt, p̄pter iustitiam, his sulti suffragijs nō multum debemus timere opprobrium hoīm neq; eoz; exprobratōibus vinci, quoniam hoc nobis dñs iubet, p̄ Esaiam p̄phetam, dicens: Audite me q; scitis iudicium, populus meus in quoz; cordibus lex mea est. Nolite timere opprobriū hoīm, & blasphemias eoz; ne timeatis, considerantes qd̄ in Psalmo scriptum est: Nonne deus requirit ista, ip̄e em̄ nouit abscondita cordis, & cogitatōes talium hoīm qm̄ vana sunt, vana autē locuti sunt vnusquisq; ad proximū suum, labia dolosa in corde & corde locuti sunt mala. Sed disperdet deus vniuersa labia dolosa & linguā magniloquam. Qui dixerunt labia n̄ra à nobis sunt, qs noster dñs est. Nam si hæc in memoria retinerent, minime ad tantam p̄silit̄ iniquitatem. Non em̄ p̄abili & paterna doctrina hoc faciunt, sed vt suam exerceant in seruos dei vindictam. Scriptū nāq; est, via stulti recta in oculis eius. Et sunt via quæ vident̄ homini iuste, nouissima autē eaz; deducunt ad mortē. Nos em̄ qui hæc patimur iudicio dei, hæc reseruare debemus, q; reddet, vnicuiq; scdm̄ opa eius. Qui etiā p̄ ministros suos inonuit dicēs: mihi vindictā, ego retribuā. Vos em̄ in recta fide & ope ac bona voluntate succurrite vicissim, nec aliqs à supplemēto fratris subtrahat manum, quoniam in hoc ait dominus: cognoscēt oēs quia mei estis discipuli, Si dilectionem habueritis adinuicem, vñ & ip̄e per p̄phetam loquit̄, dicēs: Ecce quā bonum & quā iocundum habitare fr̄es in vnum. Spirituali dico habitaculo & con

Decreta Calixti pape.

& cōcordia quæ in deo est & vnitate fidei. Huius delectabilis scdm veritatē habitaculi quæ vi delictet in Aaron magis decorabat, atq; sacerdotibus induētes dignitatē sicut vnguentū sup ca put principale intellectū irrigās, & vsq; ad ipsam extremā sciam deducēs. In hoc em habitacu lo bndictionē & æternā vitā, pmisit dñs. Huius igit ppheticæ vaticinōis meritū amplectē tes pntē fraternā syllabā exposuimus, nra ppter charitatē mime quærētes, aut q̄situri. Nō em detrahētibz bonū est detrahere, aut palo secundū vulgarē fabulā excutere palū. Absit, nō em sunt ista nra. Hæc em auertat diuinitas. Iusto iudicio dei dat plerūq; p cōtribus ptās, qua sc̄ōs ipsius psequant, vt q spū dei iuuant & agunt, fiāt p laborē exercitia clariore, ipsi tñ q eos pse quunt & exprobrāt atq; detrahunt, erit, pculdubio vq. Væ væ illis q detrahūt seruis dei, q de tractio eoz ad eum ptinet, cuius ministeriū agunt, & vice fungunt. Oramus aut, ostiū circū stātia (q neminē perire aut labijs suis pollui volumus) eoz moribus imponi, & verbū minime nociuū concipere, aut ore pferre, vñ & dñs p pphētā loquit, dicēs: Dixi custodiā vias meas, vt nō delinquā in lingua mea. Dñs oīpotēs & eius vnigenitus filius, & saluator noster Iesus Ch̄s hoc vobis tribuat incitāmētum, vt oibus fratribz qbuscunq; tribulationū molestijs laborātī bus viribus qbus potestis, succurratis, & eoz (vt dignum est) iniurias vras æstimetis, maximū adminiculū eis verbis & factis pbeatis, vt eius discipuli inueniamini veri q frēs vt se oibus dili gere pcepit. Ordinatioes vero psbyteroz & leuitaz tpe congruo & multis corā astantibus sō leniter agite, & pbabiles ac doctos viros ad hoc opus puehite, vt de eoz societate & adiuuē to plurimū gaudeatis. Ponite indefinēter corda v̄ra in virtute dei & enarrare hæc & cetera di uina verba in pgenies alteras, qm̄ hic ē deus noster in æternū, & ipse reget nos in secula. Data VII. Idus Nouēbris Saturnino & Gallicano consulibus.

Incipiunt decreta Calixti pape: de ieiunio qua

tuor temporum, & reliquis causis.

C
Anno dñi
217. tēpore
Seueri
imperato.

ALIXTVS archiep̄s Ecclesie Catholice vrbis Romæ Benedi cto, fratri & coep̄o salutē in dño. Fraternalitatis amore cōstringimur, & apostolico moderamine cōuenimur, vt cōsultis fratribz, put dñs dederit rñdeamus, eosq; Apostolicæ sedis autoritate instruamus. Ieiuniū qd' ter in anno apud nos celebrare didicistis cōueniētius nūc p quatuor tpa fieri decernimus, vt sicut annus p quatuor voluit tpa, sic & nos quaternum solēne agamus ieiuniū, p anni quatuor tpa, & si cut replemur frumēto vino, & oleo ad alēda corpa, sic repleamur ie iunio ad alēdas aīas, iuxta pphētā Zachariæ vocē, q ait: Factū ē ver bū dñi ad me dicēs, hæc dicit dñs exercituū, sicut cogitavi vt affligerē

vos cū ad iracūdiā pao cassent me p̄ses v̄ri, & nō sum miser⁹ sic cōuersus cogitavi in dieb⁹ istis vt bñfaciā Hierlm̄ & domui Iuda. Nolite timere, hæc sunt verba q̄ facietis. Loq̄mini veritatē vnusq; cū pximo suo, veritatē & iudiciū pacis iudicate in portis v̄ris, & vnusq; malū cōtra amicū suū ne cogitetis in cordibus v̄ris, & iuramētū mēdax ne diligatis. Oīa em hæc sunt quę odiui, dixit dñs exercituū. Et factū ē verbū dñi exercituū ad me dicēs: Hæc dicit dñs exercituū Ieiuniū quarti, & ieiuniū qnti, & ieiuniū septimi, & ieiuniū decimi erit domui Iudæ in gaudiū & lætitiā, & in solēnitates pclaras, veritatē tm̄ & pacē diligite, dixit dñs exercituū. In hoc ergo oēs vos vnanimis oportet eē, vt scdm̄ Ap̄licā doctrinā idipm̄ dicamus oēs, & nō sint in nobis schismata. Simus aut pfecti in eodē sensu, & in eadē scia, in cuius opis deuotōe gratulamur dile ctionē tuā eē cōsortē. Nō decet em à capite mēbra dissidere, sed iuxta sacræ scripturæ testimo niū oīa mēbra caput sequunt. Nulli vero dubiū ē, q̄ ap̄lica Ecclesia m̄ sit oīm Ecclesiaz à cui⁹ vos regulis nullatenus cōuenit deuiare. Et sicut filius venit facere volūtātē p̄ris, sic & vos volū tatē v̄ræ impleatis m̄is, q̄ est Ecclesia, cui⁹ caput (vt p̄dictū ē) romana existit Ecclesia. Quicq; ergo sine discretōe iustitiæ contra huius disciplinā actū fuerit, ratū haberi rō nulla pmittit.

D ¶ Criminatioes vero contra doctore nemo suscipiat, q̄ nō oportet filios rephēdere p̄ses, nec seruos dños lacerare. Filij ergo sunt doctoz oēs quos instruit. Et sicut filij p̄ses carnales, sic & hi p̄ses debēt diligere sp̄uales. Non em bñ viuit, q̄ nō recte credit, aut p̄ses rephendit, vel detra hit suos, doctores ergo q̄ & patres vocant magis portandi q̄ rephēdēdi sunt, nisi in recta fide errauerint. Nullus ergo doctore p̄ scripta accuset, nec nisi fideli & legitimo q̄ etiā irrephēsbilē vitam ac conuersationē ducat accusatori rñdeat, quia indignum est, vt doctore stulto & in docto atq; rephēsbiliter viuētī rñdeat iuxta stultitiam suā, dicēte scriptura, Non rñdeas stulto iuxta stultitiā suam, non bñ viuit q̄ non recte credit. Nihil mali vult q̄ fidelis est. Si quis fi delis est, videat ne falsa loquatur, aut cuiq; insidias ponat. Fidelis homo semper fideliter agit, & infi-